Оповестяване на счетоводната политика на **"Стелд 36" ООД** за 2016г.
(елемент №1 на приложението към годишния финансов отчет)

При оповестяване на възприетата от ръководството на „Стелд 36" ООД счетоводна политика за определен отчетен период се оценява нуждата на потенциалните потребители от информацията в счетоводния отчет. Във връзка с това, в този елемент към приложението, определящо значение има необходимостта от информация за потребителите, а не регламентът на счетоводните стандарти като елемент на националното счетоводно законодателство, без разбира се това да води до игнориране на посочената за задължително оповестяване счетоводна информация съгласно НСС.

Оповестяването включва:

1. Общи положения.
2. Дълготрайни материални активи.
3. Нематериални активи.
4. Инвестиционни имоти.
5. Амортизационна политика.
6. Стоково – материални запаси.
7. Парични средства.
8. Отчитане на лизинговите договори.
9. Валутни активи и пасиви и валутни сделки.
10. Приходи.
11. Доходи на персонала.
12. Обезценка на активи.
13. Капитал.

1. Общи положения на прилаганата счетоводната политика:

1.1. Оценъчната база, използвана при изготвянето на финансовия отчет е хил.лв.

1.2. Годишният финансов отчет на „Стелд 36" ООД е изготвен на основата на принципа "действащо предприятие".

2. Счетоводна политика относно дълготрайните материални активи:

2.1. Възприетият подход при класифициране на материалните активи като дълготрайни се изразява в следното: като дълготрайни материални активи се отчитат установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от предприятието, които:

- имат натурално – веществена форма;
- използват се за производство и/или доставката/продажбата на активи или услуги за отдаване по наем, за административни или за други цели;
- очаква се да се използват през повече от един отчетен период;
- стойността на актива е надеждно изчислена;
- предприятието очаква да получи икономически изгоди свързани с актива.

2.2. Възприетият стойностен праг на същественост под който материалните активи, независимо от факта, че са дълготрайни, се отчитат като текущ разход при придобиването им е 700.00 лв.

2.3. Първоначалното оценяване на дълготрайните материални активи се извършва:

а) по цена на придобиване, която включва: покупната цена (вкл. мита и невъзстановими данъци), всички перки разходи за привеждане на даден актив в работно състояние е съответствие с предназначението му – за активи придобити от външни източници;

б) за създадените в предприятието – по себестойност, определена по начин, идентичен с начина за определяне на себестоността на произведенета в предприятието

продукция – т.е. не се включват вътрешни печалби; необичайни количества бракувани ресурси (материали, труд и др.); административни и др. общи разходи, несвързани пряко с процеса на придобиване.

в) по справедлива стойност - за получените в резултат на безвъзмездна сделка.

2.4. При класифициране на последващите разходи по дълготрайните материални активи като разходи за увеличаване на балансовата стойност на активите или като текущи разходи за дейността се има предвид дали тези разходи са свързани с увеличаване на икономическата изгода спрямо първоначално оценената ефективност на актива, т.е. дали разходите са свързани с: удължаване на полезния срок на годност на актива; увеличаване на производителността му; подобряване на качеството на продукцията и/или услугите; създаване на възможност за производство на нови продукти и/или нови услуги; въвеждане на нови производствени процеси; икономически по – изгодна промяна във функционалното предназначение на актива – в тези случаи с величината на разходите се коригира балансовата стойност на актива.

2.5. Възприет подход при оценката на дълготрайните материални активи след първоначалното им признаване е препоръчителният подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

3. Счетоводна политика относно нематериалните активи:

3.1. Възприетият подход при признаване на нематериални активи се изразява в следното:

Един актив се класифицира за признаване и отчитане като нематериален актив, когато:

- представлява установим финансов ресурс, придобит и контролиран от предприятието, който: няма физическа субстанция (въпреки че може да се съдържа във физическа субстанция или носителят му може да има физическа субстанция)
- е със съществено значение при употребата му; при придобиването му е могло да бъде оценен надеждно и е със стойност над 700 лв.

3.2. Възприетият подход при оценката на нематериалните активи след първоначалното им признаване е препоръчителния подход, след първоначалното признаване всеки отделен актив се отчита по цена на придобиване намалена с начислените амортизации и загубата от обезценка.

4. Счетоводна политика за инвестиционни имоти

4.1. Критерии относно класификацията и отличаването на инвестиционните имоти от имотите, ползвани от предприятието и от имотите, държани за продажба в хода на обичайната икономическа дейност – като инвестиционни имоти се класифицират:

- имот, който се държи от отчитащото се предприятие по-скоро за получаване на приходи от наем или за увеличаване на стойността на капитала, или и за двете, отколкото за: използване при производството на продукция или оказването на услуги;доставката на материали, стоки или услуги;за административни цели;

4.2. Първоначалното оценяване на инвестиционен имот се извършва по неговата цена на придобиване и разходите по сделката.При прехвърлянето на друг вид имот в инвестиционен имот той се завежда със стойност, равна на балансовата стойност на имота, по която се е отчитал до момента.

В първоначалната оценка на инвестиционния имот:

а) се включват, т.е. не се отчитат отделно, всички трайно прикрепени дългосрочни материални активи, без които инвестиционният имот не би могъл да осъществява предназначението си – например: съоръжения, машини, оборудване и други като асансьори, климатици, тръбопроводи, шахти, кабели, противопожарни инсталации и т.н.;

б) не се включват, т.е. отчитат се отделно, авансово платените суми за активи и/или бъдещи подобрения, предназначени за инвестиционния имот, както и начислени приходи от оперативен лизинг.

4.3. Последващи разходи свързани с инвестиционен имот, които могат надеждно да бъдат измерени и съотнесени към инвестиционния имот, се отразяват като увеличение на балансовата му стойност, когато водят до увеличаване на очакваните икономически изгоди спрямо първоначално предвидените. Такива са разходите, които водят до увеличаване на полезния срок на годност на инвестиционния имот; увеличаване използваемостта на инвестиционния имот; подобряване качеството на инвестиционния имот; разширяване на възможностите за ползване на инвестиционния имот; съкращаване на разходите, свързани с инвестиционния имот. Всички други последващи разходи се признават като текущи разходи за периода, през който са понесени.

4.4. Последващото оценяване на инвестиционните имоти след първоначалното им придобиване се извършва по: модел на цената на придобиване.

Приет е линейният метод на амортизация на инвестиционните имоти.

През текущия период не е са начислявани амортизационни отчисления и не е отчетено намаление на инвестиционните имоти.

5. Амортизационна политика

5.1. За всички групи активи е възприет линеен метод на амортизация.

5.2. През текущия отчетен период не е извършена промяна в методите на амортизация.

5.3. През отчетния период амортизационните норми по групи активи са както следва:

- сгради – 4%
- компютри и софтуер – 50%
- автомобили – 10%
- машини и оборудване – 30%
- обзавеждане и инвентар – 15%
- активи с ограничен срок – %-но според срока на периода

6. Счетоводна политика за **стоково – материалните запаси**:

6.1. Прилаган метод за отписване на стоково – материалните запаси при тяхното потребление е препоръчителният подход – стоково–материалните запаси се отписват по метода на среднопритегателна стойност, при който средно притегателната стойност за всяка единица стоково–материален запас се определя от сбора на среднопретеглената стойност на наличните стоково-материални запаси в началото на периода и стойността на закупените или произведени през периода стоково-материални запаси, който сбор се разделя на количеството на стоково-материални запаси – носители на тези стойности. Средната стойност се изчислява след всяко постъпление.

6.2. Към датата на годишния счетоводен отчет няма налични стоково-материални запаси.

6.3. Не е извършвано намаление на отчетната стойност на стоково-материалните запаси до нетната реализирууема стойност.

7. Паричните наличности и паричните еквиваленти са: парични средства в брой и парични средства в безсрочни депозити.

8. Счетоводна политика по отношение на **договори за лизинг**: предприятието няма сключени финансовообвързани договори за наети активи.

9.Текуща оценка на **валутните активи и пасиви** в „Стелд 36" ООД не е извършвана, тъй като не са налични подобни сделки.

10. **Приходи.**
Приходите в предприятието се признават:
- когато е вероятно предприятието да има икономическа изгода, свързана със сделката;
- когато сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- когато направените разходи (или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката) са надежно измерени (или ще бъде възможно да се измерят);
- приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

11. По програмата за краткосрочни **доходи, предоставени на персонала** в „Стелд 36" ООД:
Не са отчитани разходи за доходи на персонала през текущия период.

12. Счетоводна политика във връзка с **обезценката на активи**:
През отчетният период не са реализирани загуби от обезценка на активи.

13. Капитал.
13.1. Основният капитал на „ Стелд 36 " ООД към 31.12.2016 година е 127 400.00 лева.

Годишният финансов отчет за 2016 г. на „Стелд 36" ООД е официално одобрен за публикуване от Общото събрание на дружеството, съгласно протокол от 01.03.2017 година.

Съставител: .....
Мая Воденичарова
за М Травълинг ЕООД

Управител: .....
Стефан Ганов